

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 րուբլի: Կես տարվան 6 րուբլի:
Լուսանքն համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանի խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция „Мелкъ“.
Կամ Tiflis, Redaction „Mschak“.

ՏԵԼԵՔՐԱՆ 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
բացի կիրակի և տօն օրերէն:

Խառնաբառութիւնը ընդունվում է ամեն լիցիտով:

Խառնաբառութիւնները համար վճարում են
խրաղանչյուր բառերն 2 կոպեկով:

ՏԵԼԵՔՐԱՆ № 253.

ՀԻՄՆԱԿԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Հինգշաբթի օր, ամսիս 23-ին, Մոզմուս. Պ. Պ. Գրիգորեան, ս. պատարագից յետոյ,
կատարվելու է հոգեհանգիստ հանգուցեալ

ՈՍԿԱՆ ՄԱՏԹԵՈՍԵԱՆ ՈՍԿԱՆԵԱՆՅԻ

յիշատակին, նրա ժամանակ քառասներորդ օրը, որի ժամին հանգուցեալի որդիքը յայտնում
են ազգականներին և ծանօթներին: Պատարագը կը սկսվի ժամի 10½ առաւօտեան: 1—1

ԲՈՎԱՆԻԱԿՈՒԹԻՒՆ

Սոսկալի աղետ.—Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մա-
մուլ. Դեկտեմբերի 19-ի երկրաշարժը. Հայոց
ներկայացուցիչները Բագուում. Նամակ Ախա-
լայից. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒ-
ԹԻՒՆ. Անդո-Տրանսկայեան պատերազմը. Ար-
տաքին լուրեր.—ՀԵՆՈՒՅԻՐՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆՆԵՐ.

ՍՈՍԿԱԼԻ ԱՂԵՏ

Մենք ստացանք Ախալքալաքից մի շատ
տխուր հեռագիր: Սասկեկերկրաշարժից,
որ տեղի ունեցաւ կիրակի, դեկտեմբերի
19-ին, զիւղերը աւերակ են դարձել:
Թիֆլիսի նահանգապետի և տեղական
լրագիրների ստացած տեղեկութիւնները
ցոյց են տալիս, որ երկրաշարժը սարսա-
փելի աւերածներ է կատարել, քանի որ
աներ և աւերակների տակ թաղելով
մարդկանց և անասուններին: Տեղական գա-
ւառապետը, առաւ իր հետ զինուորական
խմբեր, պատուէմ է զիւղերը պարզելու
սարսափելի աղետի մանրամասնութիւննե-
րը, օգնելու վիրաւորներին և նպաստներ
տալու անտուն և անպատարան ժողո-
վրդին:

Երկրաշարժը, և այն էլ մեծ երկրաշար-
ժը, որ տեղի է ունեցել Ախալքալաքի գա-
ւառում, աղետ է ժողովրդի համար ամեն
ժամանակ. բայց նա բազմապատիկ աւելի
սարսափելի է սոսկալի է ձմեռը, երբ մար-
դիկ անկարող են նոյն-իսկ ժամանակաւո-
րապէս բացօթեայ ապրել և սպանել մինչև
նրանց քանդված տները և բնակարանները
վերանորոգելն կամ կարգաւորելն: Իսկ բախ-
տի բերանը չունի ներկայ ձմեռը մի այնպիսի
յուրտ և խիստ ձմեռ է, որի նմանը շատ
ժամանակ է չէ եղել մեզանում:

Անհրաժեշտ է անյապաղ օգնութիւն
թշուառացած և սարսափահար եղած ժո-
ղովրդին: Դուք, ապահովներ, որ ունեք
տուն ու հանգիստ կեցութիւն, որ ձմեռ-
վայ այս դառնաշունչ օրերը կարող էք
պատասխարել և ազատ պահել ձեզ հի-
ւանդութիւններից, մտածե՛ք, որ տաս-
նակի գիւղերի բազմաթիւ ազգաբնակու-
թիւն զրկվել է պատասպարանից, կորցրել
է իր տունը և հարստութիւնը, գատա-
պարտված է սաստիկ ցրտերի և կարտու-
թեան: Օգնութիւն հասէ՛ք որքան կարելի
է շուտով, որպէսզի փոքր ի շատէ թե-
թեանայ սոսկալի աղետի պատճառած
մեծ թշուառութիւնը Միթլարեցէ՛ք տա-
ռապետ ժողովրդին ձեր եղբայրական
պատրաստակամութեամբ՝ տալու նրան ա-
մեն տեսակ օգնութիւն, մաս հանելու ձեր
ունեցածից և պաշտպանութեան տակ
առնելու զրկվածներին:

Մենք սպասում ենք նորանոր մանրա-
մասնութիւնների ներկայ սարսափելի ա-
ղետի մասին, որ երեւի աւելի է՝ քան մեզ
յայտնի է առաջին հեռագիրներից: Եր-
կարաճութեան տեղի է ունեցել շատ ընդարձակ
տարածութեան վրա և զգալի է եղել
Քուէթայիսի, Թիֆլիսի, Ղարսի, Նրեանի
և Գանձակի նահանգներում: Բայց ըստ ե-
րեւոյթին նա ամենից խիստ կրկնով ար-
տայայտվել է Ախալքալաքի գաւառում:
Նրկու տարի սրանից առաջ, ամառը, երբ
երկրաշարժ տեղի ունեցաւ՝ դարձեալ ա-

մենամեծ հարուածներ ստացաւ Ախալքա-
լաքի գաւառը, որտեղ տեղի ունեցան մի
քանի աւերումներ: Իսկ այժմ երկրաշար-
ժը դարձաւ մի աղետաբեր հարուած գա-
ւառի բազմաթիւ գիւղերի համար:
«Մշակ» խմբագրութիւնը ամենայն պա-
տրաստակամութեամբ յանձն կառնէ հաս-
ցնել տեղական վարչութեան, կամ յատուկ
նշանակված հիմնարկութիւններին այն նը-
պաստները, որ կուղարկեն մեզ զանազան
տեղերից:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Ներքային հիւսիսը ընտանեկան և հասարա-
կական կեանքի հրաշալի նկարագիրներ է տա-
լիս մեզ: Կարգում ենք մենք ճանապարհորդներին,
թղթակիցներին պատմութեանը, և թուում է մեզ
թէ կարգում ենք ինչ-որ հրաշալի, իրենց հե-
ղինք. դիւթիւն ոչ թէ այն վառ գոյներին, ֆան-
տաստական շքեղութիւնների պատճառով, ու-
րոնք մի Ենեհազգային հեղեղներն են անմա-
հացում, այլ այն պարզութեան, մեղմ, կենդա-
նի սպաւորութեան պատճառով, որ թողնում է
մեզ վրա մարդկային մի սիրուն իրականութիւն:
Մենք այդ իրականութեան մէջ տեսնում ենք
դարերի սկզբից երգած ընտանեկան գրախոս-
տեանում ենք, թէ ինչպէս այդ դրախտը պա-
տրաստում է թարմ, շրտաւ, կենսունակ ժողո-
վրդներ, որոնց այնքան մատչելի է կեանքի
բերանկութիւնը, որոնք մեզայ ու յուսանաւո-
յն կարող լինել իրանց ապագայի վերաբեր-
մամբ: Որպիսի հակադրութիւն Ներքային հիւ-
սիսի և հարաւի մէջ: Հարաւում՝ մեծ ժամանակի
ամենահաշակաւոր վիպագրողներից մէկը, Էմիլ
Զօլան, գրում է «Բեռլինաւորութիւն» անունով
մի ամբողջ սարսափելի վէպ, որպէսզի ցոյց
տայ, թէ անկան ինչ աստիճանի է հասել ըն-
տանիքը Ֆրանսիայում, թէ այնտեղ ամբողջ
դասակարգեր որպիսի քառանկի ոճերներ են
կատարում մարդկանցութեան, ընտանիքի հաս-
կացողութեան դէմ: Իսկ մի անգլիկ մեղադրա-
կան ձևով է, որ տաղանդաւոր վիպագրող
կարգում է իր երկրի դէմ, և նրա անբաժանա-
նութիւնները սարսուռ են ազդում մեզ, ընթեր-
ցողներին: Այդ դրութեան հակառակ բնու-
թիւնը հիւսիսում որոնեցէ՛ք: Ահա, օրինակ, առաս-
հաշակաւոր վիպագրող Զօլանի օրինակ «C. Пет.
Вѣд» լրագրի մէջ թեմէ, հարեանցորդն ինչ
բազում է չլիզակաւ ընտանիքը, և դուք տե-
սնում էք մի սրբազան հիմնարկութիւն, մի ամ-
բողջ մեծ դպրոց, որ կըթում, պատրաստում է
երիտասարդ սերունդը առողջ և գեղեցիկ կեան-
քի համար:

Ընտանիքը Շվեդիայում վաղուց վայելում է
մեծ յարգանք, չը նայած որ ապահարգանքի
գործը հեշտացած է, չը նայած մի քանի
անմիջական երեւոյթներին և հայեացքներին:
Համարալի, անարատ ընտանիք, երեխաներ—
անսխալ միակ շօշափելի երջանկութիւնը
այստեղ կեանքի մէջ: Մայր և տանիքին,
հաւատարմ և անձնուէր ամուսին, երեխա
ն երկ դաստիարակիչ միջն է դը-
պրոցական հասակը—անսխալ չլիզակաւ կեն-
դանքը: Եթէ նա այդ բոլորն անում է ին-
չպիսի կերպով և ուրախութեամբ՝ նա կատա-
րում է այն բարձր բանը, որ տրված է նրան,
և ընդհանուր յարգանք է վայելում: Չը նայ-
ած, որ այստեղ էլ կայ ֆէմինիզմ, որ չլի-
զակաւ կենդանութիւն է ձեռք բերում և
աստիճանաբար տղամարդի հաւասար իրա-
ւունքներ է նուաճում՝ այդ կենդանութեան

կում է մնալ իր գլխաւոր տեղում և, ի հա-
կէ, կը մնայ մինչև աշխարհի վերջը...
Ճիւղիկով, կանանց ազատութիւնը չեն էլ
ոչնչացնում ընտանիքի մօր պարտաւորութիւն-
ները, և այդ կողմից, ուրեմն, չլիզակաւ տալիս
է փայլուն ապացոյցներ այն մարդկանց, որոնք
կարծում են, թէ ազատ կինը մայր լինել չէ կա-
րող: Բայց աւելի անշիւն, աւելի հրաշալի է
չլիզակաւ մի ուրիշ յատկութիւնը:

Գիտակցաբար վերաբերվելով իր կոչման,
հակառակ մի ինքն երեխաների դաստիարա-
կութիւն է մինչև ուսումնարան ուղարկելը՝
չլիզակաւ կինը թող չէ տալիս, որ իր տունը,
իր ընտանիքը մտնի մի ուրիշ կին, օրինակ,
դաստիարակչուհի, ինչպէս այդ տեղի ունի
մեզ մօտ: Համարեա երբէք դուք չլիզակաւ
ընտանիքում չէք տեսնի օտար կին, բացի
մօրից, որ դաստիարակում է երեխաներին,
ինչպէս չէք տեսնի նաև ծննդաւր: Բացառու-
թիւնները հաղուագիւտ են: Մայրը առաջին
օրերից կամնում է ինքը կերակրել, պահել,
դաստիարակել իր երեխաներին և մինչև վեր-
ջը հաւատարմ մնալ նրան:

Նւ այս դաստիարակութիւնը նորնպէս ա-
ռողջաբար ու գեղեցիկ է՝ ինչպէս մայրական
պարտաւորութեան իդէալական գործադրութիւ-
նը: Երեխան իր կեանքի առաջին օրերից բնա-
կան և կատարեալ զարգացում է ստանում: Ա-
ռաւ օդ, ընուն և կերակուր—անա այն ամենը,
ինչ տրվում է նրան մանկութեան առաջին շըր-
ջանում: Իսկ յետոյ հոգս են տանում, որ նա
երես չառնէ և փափկակեցութեան չը վարժվի:
Երեխան սովորում է հնազանդ լինել և նրա կամ-
քը շատ էլ նշանակութիւն ունի ծնողների հա-
մար: Եթէ նա վայր է ընկնում՝ մեղաւորը,
ինչպէս մենք ենք ասում, աթոռ չէ, որին
պէտք է ծծել, այլ նա ինքը, երեխան, որ չէ
տեսնի աթոռը, վայր է ընկել: Թող անձրև ու
ցուրտ լինի, բայց երեխան պիտի դնայ զօս-
նելու, որովհետև պէտք է որ նա ամեն օր մա-
քուր օդի մէջ լինի: Հետզհետեւ նրան աւելի և
աւելի ազատութիւն են տալիս, սովորեցնում
են որ նա անկախ լինի—անկախ զբաղմունք
ունենայ, անկախ վճիռներ կայացնէ և կարծիք-
ներ ունենայ:

Նւ անսխալ չորսիւս այսպիսի ուշադիր կըր-
թութեան, մօր և երեխաների մէջ եղած այս
հոգեկան կապը՝ երեխաներից դուրս են դա-
լիս ազնիւ, առողջ մարդիկ, ուժեղ և բաց
ընտանիքներ են ծնւելում: Թիֆլիսական
կրթութեան վրա խիստ ուշադրութիւն է
դարձվում: Ողի մէջ ցատկոտ, զբաղմունք-
ներ, ոտաբարկի վաղվաղի, լողանալ և այլն—
այս բոլորի մէջ մայրը աշխատում է գեղա-
վար հանդիմանալ, ինքն էլ մասնակցում է,
մի քաջ անգամ աչքից չը թողնելով երեխա-
յին ոչ աբստրակցի և ոչ էլ ներքին կողմից:

Այսպէս ուրեմն, չլիզակաւ ազգի համար՝
տոկուն, առողջ և հիւթալից սերունդներ պա-
տրաստելը գաղտնիք չունի: Դա գաղտնիք
է միայն յետագիւծ, ծոյլ ազգերի համար, ու-
րոնք միայն հիանալ գիտեն, տեսնելով ուրիշ-
ների բախտաւորութիւնը: Այդպիսիներին վի-
ճակված է միայն նախանձողների տխուր դե-
րը, նախանձողներ, որոնց խեղճութեան ամե-
նայուսահատական հանգամանքը հենց այն է,
որ ամեն ինչ հրաշքներից, զերբնական մի ոյժից
են սպասում, մտածաւորով որ չլիզակաւ նա-
խանձելի է իր գործով, իր տոկուն և յամառ
աշխատութեամբ: Նայեցէ՛ք մեր տիկնոջը: Դեռ
Պարիզում փետրային այս կամ այն պաճու-
ճանք չէ կարողացել ընդհանրութեան ուշա-
դրութիւնը դրաւել, և անսխալ ասիական-հարե-
մական հասկացողութիւնների մէջ իսկոյն այդ
նորաձև փետուրներն են ծածանում կնոջ գլխի
վրայ: Ասում են, որ Ամերիկայի կամ Աֆրիկայի
վայրենիները եւրօպացիներից նախ և առաջ
բարդ խմբը և ուրիշ այդ տեսակ մոլորութիւն-
ներ են սովորում: Մեզ համար էլ Ներքային իր
բաղադրութեամբ միայն զարկեր, միայն
հազուադէպ, միայն գեղեցիկութեան ու նուրբ անա-
ռակութիւն է: Մեր տիկնոջ այնքան առաջ է
գնացել, որ նոյն-իսկ սկսել է ճանապարհորդել
Ներքայում: Բայց ինչ է բերում նա այնտեղից:
Քրքրեցէ՛ք նրա ճանապարհորդական ծանրոցը,
երբ նա աշխարհ տեսնելուց, հիանալուց յետոյ

դէպի մեր իրականութիւնն է վերադառնում,
և դուք այնտեղ միայն փետուրներ, մետաքսեայ
կտորներ, չքեղ սրբաւանդներ, ոսկեւ կտորներ և
բազմաթիւ ուրիշ այս տեսակ բաներ կը գտնէք,
որոնք լոկ մարմինը զարդարելու նշանակութիւնն
ունեն: Չենք կարող ասել, թէ այդ ճանապար-
հորդները միայն մանր մունք, թանկ ու էժան
իրեր են բերում: Ոչ, նրանք համազօրում են
Ներքայում, որ մայր լինելը մօղա չէ, խանգա-
րում է պաճուճանքներով պատած մարմնի ա-
զատութիւնը, որ երեխաներին կերակրելը, մե-
ծացնելը և դաստիարակելը աստուածները մի-
այն աղբաւանդին են հրամայել, իսկ ով աղբաւ-
անդ է՝ նրա համար պատրաստ են ծծալարերը, տը-
նային դաստիարակչութիւնները, նախնիները և
այլն: Իսկ չլիզակաւ թանգազին յատկութիւն-
ներից մէկը-երկուսը մեզ մօտ անցնել չեն կա-
րող: Թանձր ու կարծր պատուանք դնենք այդ
յատկութիւնների առաջ, և ապա, երբ կը կար-
դանք չլիզակաւ ընտանիքի հրաշալի նկարա-
գրութիւնը, բերանաբաց նախանձներ: Սա էլ
նո մի բանի նման է...

ԴԵԿՏԵՄԲԵՐԻ 19-Ի ԵՐԿՐԱՇԱՐՉԸ

Հաղորդում ենք դարձեալ մի քանի մանրա-
մասնութիւններ դեկտեմբերի 19-ի երկրաշար-
ժի մասին: Թիֆլիսում Ս. Նուէի ուսումնարա-
նի եկեղեցում անգլիկ թուղի խաչը երկրաշար-
ժի ցնցումից վայր ընկաւ և փշրվեց. շատ եկե-
ղեցիների զանգակներ զողանջեցին: Ինչպէս ե-
րէկ հաղորդեցինք՝ երկրաշարժի առաջին հա-
րուածի ժամանակ Թիֆլիսի առաջին զինա-
դայում ակա կար. երբ տարածվեց երկրաշար-
ժի դողը, որն առաջին անգամից նուազած խուճուրդ
զուրկ կորցրեց և դէն գցելով երաժշտական
գործիքները, նուազողները փախան դէպի դռ-
ները: Ս. Նուէի դպրոցում այդ ժամանակ դեռ
չէր վերջացել այցելողների ընդունելութիւնը.
սենեակում եղած հասարակութիւնը շտապեց
զուրս վազել բակը, և այդ ժամանակ նրա վրա
ընկնում էին ձիւնի հիւսերը, որոնք թափ-
վում էին կտորից՝ շինութեան ցնցումների
պատճառով: Այս բոլորը տեղի ունեցաւ եր-
կրաշարժի առաջին հարուածի ժամանակ, ցե-
րեկը, ժամի մօտ 2-ին: Նոյն օրը ժամի 4½-ին
ու մօտ 9-ին էլ երկու հարուածներ եղան, բայց
դրանք թող էին և երկու չազդեցին:

Ստացված տեղեկութիւններին նայելով՝ եր-
կրաշարժի ցնցումներ եղել են և Անդրկովկա-
սեան երկաթուղու գծի երկարութեամբ դէպի
արևմուտք: Երկրաշարժը զգալի է եղել և Ա-
բասխանում, այլ և Վրացիկովկասի ճանա-
պարհի վրա, Կովկասեան լեռներում:

Բայց ամենից սարսափելի աւերումները
գործել է երկրաշարժը Ախալքալաքի գաւառում:
Ահա ինչ են հեռագրում Ախալքալաքից «Тифл.
Листоу» լրագրին:

«Դեկտեմբերի 19-ին: Այսօր, ցերեկվայ
ժամի երկուսից հինգ րօպէ անց, ըստաղում
եղաւ սաստիկ երկրաշարժ: Ստորերկրեայ հա-
րուածները առանձին ուժեղութեամբ էին
կրկնվում. տների ճարճաւանդը յուզմունք տա-
րածեց ըստաղում. սարսափելի ահը պաշարեց
ամենքին, մեծ բաղնիքները տներ ստացել
վնասված են: Դաւառապետը ստացել է
պաշտօնական տեղեկութիւն, որ երկրաշար-
ժից տասն գիւղեր աւերակների կոյտեր են
դարձել: Այս տեղեկութիւնները բերողները
հաւատացնում են, որ հազարաւոր գիւղացի-
ներ մնացել են առանց յարկի և կերակրի:
Չօհեր և աւերակների տակից դեռ չը հան-
ված դիակներ շատ կան: Վնասված ազգա-
բնակչութեան անօգնական դրութիւնը անկա-
րելի է նկարագրել. ցուրտն ու դաժան ձիւ-
նը աւելի ևս դժուարացնում են ազգաբնա-
կութեան դրութիւնը: Օգնեցէ՛ք, ինչով կա-
րող էք...»

Դեկտեմբերի 20-ին: Այսօր մինչև
կէսօր սաստիկ երկրաշարժի հետեւնները
պարզվեցան էլի հետեւել տեղեկութիւններով:
Երկրաշարժի ուղղութիւնն էր արևմուտքից
դէպի արևելք: Դաւառում, Բարաթիի գաւա-
ռամասում, քարուքանդ են եղել մեծ քա-
նակութեամբ տներ. սաստիկ վնասվել են
սասն գիւղեր. Բլժան, Ալաթուրան, Կո-

չիօ, Իստրիա, Մերեյա, Գոսպար, Սամարկանդ, Մեծ Ալավեր, Արագոս, Մալաթիա: Կոտորվել են շատ մարդիկ և անասուններ: Ազգաբնակիչները և անասունները մնացել են բաց երկրի տակ: Իր նակարանների, հացի, հաղուստի և վառելիքի մեծ կարոտով լինելու պատճառով մի քանիսն զինուորական հետ զինաց ընդդիմ գրեզներ՝ օգնություն հասցնելու համար: Քաղաքը և Բողղանովի գաւառամասը աւելի քիչ են վնասվել: Անհրաժեշտ է անյապող օգնություն, բայց պետական օգնությունը նաև ժամանակ օգնություն: Մանրամասնությունները կը հաղորդենք, երբ կը պարզվեն:

ՀԱՅՈՑ ՆԵՐԿԱՅՈՒՄՆԵՐԸ ԲԱԿՈՒՄ

Անտրպրիզան մերթ ընդ մերթ ստիպված է տալ մեղորոշմաներ. ասում ենք՝ ստիպված է, որովհետև մեր հասարակությունը էլ թուլություն ունի դեպի ցնցող տեսարանները: Սրբանալիք մի շրջանում այնքան զորեղ է, որ երկոյթը գնահատությունն առնվել ընականության տեսակետից (թողնում ենք միևս պահանջները) բացառիկ և արկածալից գործունեություն է թողնում, ինչպես նրանք լինեն ընդունվածները հոգեբանություն, իրականություն և պատմություն: Դեմ է Բացի այդ՝ մեղորոշման գերատու է սովորական հասարակությունը իր ներքին տարրականությանը, հետևաբար մատչելիությունը: Չը նայելով շատ անգամ վերջին խոսքերին և մեծանշան անուններին՝ մեղորոշման վերջի վերջը ընդհանրապես պարզ և տարրական դրամա է ներկայացնում, այն տարրերով, որոնք միայն, որ մարդկային կրթությունը են բերված լինում ընական սահմանից դուրս և ծայրայեղ լարման մեջ, որպիսի հանգամանքի մեջ է կայանում ամբողջ հետաքրքրությունն իսկական պատճառներ: Ինչու է սովորական հասարակությունը դրամալում այդ տեսակ տեսարաններով—դա՝ մարդկային հոգու գաղտնիքներից մեկն է, շատ գաղտնիքների հետ:

Գեկտեմբերի 8-ին ներկայացրած «Գնչուհի» Զադա պիեսան ամենատիպական մեղորոշմաներից մեկն է: Կարելի է ասել, որ մեղորոշման տարրական արտահայտում պահեստի ոչինչ չէ թողնված, որ գործը դրված չը լինի սրանում: Այստեղ կայ նախնական պատմություն, գնչուհի, թոյն, սիրով բռնած գաճաճ, բրեճական դատաստան, արգելական թիւրիմացություն, վերջապես հերոսուհու սպանությունը և ապա լաց ու կոծ: Իսկ ներքուստ բոլոր դրամատիզմը կայանում է երկու, կուրտության աստիճանի հասցրած կրքերի ընդհարման մեջ, ծայրայեղ կոյր սիրով և նոյն տեսակի ատելություն, որոնց մեղքնաբար լարակցած են այլ հոգեկան դրություններ, միայն արտաքին սովորական դրամայի կազմը պաշտպանում լինելու համար, իբր տալով դրամատիկական երկոյթի հոգեբանական միջավայրը: Ապա ըստ մեղորոշմանի սիստեմի՝ այդ կրքերը մարմնացած են առանձին անձնատիպությունների մեջ, որոնցից իրարաբանիքը հոգու մի յատկություն է ներկայացնում միայն, որը միևնույն ժամանակ հասցրած է ծայրայեղության:

Դրամաոր գեբը, Գնչուհի Զադային՝ ներկայացնում էր տիկին Միլանդը: Միայն դերասանուհու ընդունակություններին պիտի վերաբերել, որ կարողանում էր հետաքրքրություն պատկերացնել դեպի անկատար և անբնական տիպը: Լուսն իրաւամբ է նկատում, որ նկարագրելի ներքին գեղարվեստական թերությունը ծայրայեղ բացասական հանգամանք է նոյն-իսկ փայլուն խաղի տպավորության համար: Տիկին Մայսուրեանց Պիայի դերում նկատելի էր այն կողմից, որ թէև ուղիղ էր տանում խաղը՝ բայց գործ չէր դնում իր բոլոր ոյժերը: Դրությունը նորությունը ըստ երկոյթին շարունակում է պաշտպանել իր գործունեության վերաբերմամբ: Գեբասանուհուն պիտի նկատած, որ եթէ դուրս հանենք այն աշխատությունը, որը արտիստը գործ է դնում պատրաստության վրա՝ նա դուրս է անգող սեղանում միայն մի քանի ժամ է իսկապես գործում: Հետևաբար արտիստը պիտի լուր լինի, որ այդ ժամերի համար է նրա բոլոր նախընթաց պատրաստությունը և ընթացիկ աշխատանքը, որ այդ ժամերի մեջ մարդ պիտի դուրս գայ իր ընդունակությունների բոլոր կարողությունները: Պ. Աբելյան կատարում էր երկուստեք փաստաբան Ծոնկի դերը: Բայց տիպը այնքան վայր լվեր է մշակված, որ չնորհալի դերասանին չափովից իր խաղին յատուկ սովորական որոշ ուժեղ տպավորություններ թողնել: Պ. Վրոյր յաջող դեր էր. արևելյան տիպերը նրան միշտ աչողովում են առանձնապես:

Հերթական բեմադրությունը մի տեսակ գեղեցիկ մրցություն է հանդիսանում մեր հանրապետության մեջ: Այժմ այդ պաշտոնը կատարում է պ. Արաքունյան, և նկատելի է, որ ջանք է գործ դնում ներկայացումների պատրաստության վրա, դժբախտաբար մի անգամ անուշաղիր հանդիսանալով դեպի ինքը՝ նա այժմ ընկնող ճաշակ է ցույց տալիս նա ժամանակ ընթացիկ հասարակության և տեսարանների պատրաստության մեջ: Այս կողմից նա գեղեցիկ լիլլուզման տեղեկաց է հաղորդում, շատ անհամար անասուններ:

Գեկտեմբերի 12-ին ներկայացրած կայացած կրկին կուրթի դանդաղում: Խաղում էին «Զարեյի» մոթաբոլը՝ յայտնի ֆարսը, որը ի միջի այլոց յայտնի է նրանով, որ գեբանական այժմեան կայսեր ամենապիւրած պիեսան է համարվում: Այս զուտ գաւառական, առանց մի որևիցէ դադափարի, բայց բաւականին հուժեղ գրքուռածը այս երեք տարվա ընթացքում շատ անգամ է արված մեր բեմի վրա: Սրա այս ներկայացման մասին միայն նրա համար յիշեցինք, որ առանց նկատողություն թողած չը լինենք այն շառվեր, որ պ. Արաքունյան թող էր տալիս այս անգամ իր խաղի մեջ: Ցաւալի է տեսնել, որ իրագ ընդունակ և հասկացող դերասանը չէ կարողանում միանգամայն ազատվել դեպի շառվեր ունեցած թուլությունից, որը մերթ ընդ մերթ անսպասելի կերպով արտայայտվում է:

Գեկտեմբերի 15-ին խաղաց «Գոյր» թերեզա՝ յայտնի մեղորոշման, որը ամեն սեղանի արված է, բայց այս անգամ այնպիսի սառնամանակի մեջ, որ, ինչպէս ուսուները ասում են՝ НЕ ДО ШРЫ ДЫЛО. Բազում երկրի այն մասերիցն է, որոնք ունեն ընդունակ և նրա եղանակները միայն բացասական կողմերը: Վերջի օրերի ցրտերը տեսնողը չը պիտի կարողանայ հաւատալ, որ մենք գտնվում ենք ովկիանոսի մակերևութից ցած, որ այստեղ լինում են ամառներ, որոնք Արաքունյան են յիշեցնում: Ճիշտ է, ջերմաչափը չէ իջնում ուրիշ տեղերի չափ, բայց դառնալու է Նորդը աւելի ցրտություն է տարածում, քան թէ իսկական սառնամանիկը: Գեբասանների խաղը այդ օրվա եղանակին՝ աւելի շուտով նահատակություն էր յիշեցնում: Միայն տիկին Միլանդի խաղին էր, որ այդ տեսակ հանգամանքների մեջ հետաքրքրություն էր պաշտպանում, թէև անկասկած նրա տաղանդն ևս չէր գործում իր բոլոր գոյությունները:

8. Սաղաթէլան

ՆԱՄԱԿ ԱՍՈՒՆՈՒՄՈՒՅՑ

Գեկտեմբերի 18-ին Ուրաթ, գեկտեմբերի 17-ին, երեկոյան, քաղաքային խորհրդարանի դահլիճում տեղի ունեցան քաղաքի աւագի և նրա օգնականի ընտրությունները, 13 իրաւասունների միջոցով: Երկու օր առաջ, ամսին 15-ին, արդէն տեղի էր ունեցել նոյն իրաւասունների ժողովը, Գ. Չաթալպաշան: Նախագահությունը կատարում էր վարչության ծառայողների ուժերով: Զանալությունը: Այդ ժողովում ի միջի այլոց որոշվեց քաղաքային աւագի տարեկան ուժերը նշանակել 1400 բուրլի (նախընթաց տարին էր 1200 բուրլի էր), իսկ նրա օգնականին՝ 800 բուրլի: որոշվեց, որ աւագի օգնականը լինի միևնույն ժամանակ քաղաքի վարչության գանձապահը:

Այս անգամվա ժողովը բացեց աւագի պաշտոնակատար Գ. Մովսիսեանը: Գեկտեմբերի 18-ին հետևեցին հետևյալն է. միաձայն ընտրվեց աւագությունը պաշտոնի համար այժմեան պաշտոնակատար Գրիգոր Մովսիսեանը, օգնականի պաշտոնի համար ստացաւ 9 ձայն վարչության այժմեան գանձապահ Գարուսեան, 1 ձայն Ն. Տէր-Գրիգորեան (նախկին աւագ), 1 ձայն Թ. Մելքոնեան, և 1 ձայն Վ. Յակոբյան: Գեկտեմբերից հրաժարվեցին վերջին երեքը, որից յետոյ Թ. Վաղարուսեան միաձայն ընտրվեց (12 ձայնով) աւագին փոխարինող օգնական և միևնույն ժամանակ գանձապահի պաշտոնավարի: Մենք նորոգությունների արժանաւորության կամ անարժանության վերաբերությանը խօսք չենք կարող ասել. դա ցոյց կը տայ իրանց ապագայ գործունեությունը, մասնաւորապէս որ սրանք եղել են նախկին վարչության պաշտոնակատարներ, (մինչ աւագի օգնականի, վերջը պաշտոնակատար, միւսը գանձապահի պաշտոնում): Աւելորդ չեմ համարում անելացնել, որ քաղաքի բարեկարգությունը և առաջադիմությունը գլխաւորապէս կախված է քաղաքային վարչության աչող կազմակերպությունից: Նախկին վարչության գործունեությունը

անցեալ 4—5 տարիների ընթացքում համարեա աննշան անցաւ, և քաղաք այդ միջոցում ոչ մի աչքի ընկնող գործ, բարեփոխություն չէ եղել, բացի պարսեբի շատանալուց: Ցաւով պէտք է ասեմ, որ ներկայ վարչության ամբողջ կազմությունը համարեա միևնույն անձնատիպություններին բաղկացած լինելով՝ մեծ գրաւականներ չէ խոտանում ապագայի համար: Ինչ կարող է անել աւագը, երբ չըպաշտոված է այնպիսի անձերով, որոնք գործին անտարբերութեամբ են վերաբերում:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Թիֆլիսի քաղաքային դուստն իր վերջին նիստում, որ տեղի ունեցաւ երկուշաբթի, գեկտեմբերի 20-ին, աչքի առաջ ունենալով այն հանգամանքը, որ ներկայ ցուրտ և ձիւնապատ ձմեռը շատ ծանր դրութիւն է տեղեկը քաղաքի ազգաբնակչության համար՝ որոշեց օգնություն գալ յատկացնելով քաղաքի կողմից այդ նպատակով մէկ հազար ռուբլի և բանալ ժողովարարություն: Այդ յանձնարարությունները, այլ և Ա. Մանթաշեանի նուիրած նախընթացում և բաժանելու համար՝ դուստն ընտրեց մի յատուկ յանձնաժողով:

Երկրագործական միևնույնությունը ընդունված էր այժմ ամբողջ արևելյան Անդրկովկասի շրջում: ձկնորսության նոր կանոններին վերաբերալ նախագիծը, որ ի միջի այլոց նպատակ ունի մաքառել մեր երկրի շրջումը ձկան քանակություն անընդհատ նուազելու դէմ:

Ա. Կովալով անունով մի պարոն, «Кавбек» լրագրի ասելով, խնդրաւորաբար էր եղել իրաւունք ստանալու հրատարակել «Դաղստանի թերթ» (Дагестанский Листок) անունով լրագիր, սակայն խնդրեց չէ յարգվել:

Թիֆլիսի քաղաքային դուստն իր վերջին նիստում լսեց այն նկատողությունները, որ արել է նահանգական ատեանը քաղաքի նախաւաչի վերաբերութեամբ: Դուստն ընդունեց մի քանի արդարացի նկատողություններ, իսկ միւսները հերքեց, որոնց մեջ էին և այն նկատողությունները, որ արել էր նահանգական ատեանը ձիւնաբաշխ յետ գնելու առիթով:

ԱԼԵԿՍԱՆԴՐՈՎՈՒԹ Գեկտեմբերի 19-ից, մեղ գրում են. «Մեր քաղաքում չը կան հիմնարկություններ, որոնք օգնէին քաղաքի խեղճ և աղքատ դասակարգին, տալով ուստետ, հաղուստ և վառելիք: Բանուր դասի համար գործ չը կայ, իսկ դուրսը սոսկալի ցուրտ ձմեռ է: Քաղաքի բնակիչների կէսը տառապեալ վիճակի մէջ է: Չը կայ փայտ, որ վառարանը վառեն, չը կայ ալիւր, որ հաց թխեն, չը կայ շալէ հագուստ, որ ցրտից պաշտպանվեն, չը կան կոշիկներ, և խեղճ մարդկանց ընտանիքը ստիպված է այս դառնալու ձմեռվա օրերում մնալ առանց տաք հագուստի, առանց ուստետի, առանց վառելիքի: Միևնույն պահին է, որ աչքի առաջ ունենալով այս հանգամանքը՝ մեր նահանգապետը հրաւերեց քաղաքային վարչության հիմնը քաղաքային աղքատաց հոգաբարձություն: Ցանկալի է, որ ինչքան կարելի է շուտ գլուխ գար այս մարդասիրական գործը, այլապէս շատ վատթար կը լինի մեր քաղաքի մեծամասնության վիճակը:

ԱՍՈՒՆՈՒՄՈՒՅՑ մեղ գրում են. «Հինգշաբթի, գեկտեմբերի 16-ին, քաղաքային կուրթի դահլիճում կայացաւ մի պարահանդէս՝ քաղաքի հայ երիտեւ ուսումնաւարանների չեւոր աշակերտներին և աշակերտուհիների օգտին: Ինչպէս լսեցինք՝ եկամուտը շատ սակաւ է եղել:

Հին-Նախիջևանի ԿՁՆՈՒԹ գիւղից մեղ գրում են. «Մեղանում կատարեալ ձմեռ է. շատ աղքատ գիւղացիներ էլ իր ժամանակին ջուր չը ստանալու պատճառով՝ չը կարողացան վերջացնել ցանքերը: Այժմ այդ դրոշմ ժողոված մեր գիւղացիները հարաւորներով են զբաղված: Մեղանում 10—12 տարեկան աղջիկներին նշանել սովորական բան է: Հէնց այս երեկոյ նշանեցին մի աղջիկ, որ հազիւ 12 տարեկան լինի:

ԱՐՄԱՒԻՐԻՑ մեղ գրում են. «Գեկտեմբերի 14-ին հողին յանձնեցինք 70-ամեայ ծերունի Վարդան աւագ քահանայ Գասպարեանցի մարմինը: Յուզարկաւորության ժամանակ թէև եւրանակը ցուրտ էր, բայց հանգուցեալին պատուելու համար հաւաքվել էր ժողովրդի խուռն սկզբնական կրթությունը ստացել է էջմիածնի

ժառանգաւորաց դպրոցում և ապա, աւարտելով Ներսիսեան դպրանոցը՝ 25-ամեայ հասակում քահանայ է ձեռնադրվել Ներսես Աշտարակցու յորդորով, որը նամակով համոզում է իր դպրանոցի սանին՝ լինել հովիւ Արմաւիրի չեքեբ-սախտ ժողովրդի, որոնք տարիների ընթացքում ընկճվելով ժամեղական տարրի աղեղնությունը ներքոյ, հազիւ կարողացել են պահպանել ըրստոնէությունը: Իր գործունէութեան սկզբում շատ նեղությունների է ենթարկվել և դառնություններ կրել, որովհետև այն ժամանակ արմաւիրցիները լեռնաբնակ ժողովուրդ էին, կորցրել էին մայրենի լեզուն, իւրացրել էին չեքեղերէնը և դատարարակվել ու մեծացել նրանց հոգով: Հանգուցեալը 45 տարի անխնջ հովիւ է եղել իր ժողովրդի:

ԱՐՄԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՆԳՈՒՏՐԱՆՍՈՎԱԼԱՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԸ

Յայտնի է արդէն, թէ որչափ անհոգ և միջանկաւ արքան տմարդի կերպով են վարվում անգլիացիները այն բռնների հետ, որոնք գերի են ընկնում նրանց ձեռքը: Գեբասանական կաւաւոր գորաբաժնի հրամանատար գնդապետ Շիրի նամակները, գերի բռններից ստացված տեղեկություններն և մանաւանդ գերիներին թողնալով բերանը կապելու գզուկի փայտը, որ հաստատված էր նոյն-իսկ անգլիական լրագիրների վկայութեամբ՝ բաւականաչափ լոյս են տալիս այդ տեղը և անգլիական անուան համար վերին աստիճանի անպատուաբեր երևոյթի վրա: Սակայն աղպէս չեն վարվում բռններն անգլիացի գերիի հետ: Փաստերը ցոյց են տալիս, որ այդ քալ, ազատասէր ժողովուրդը միևնույն ժամանակ և մեծանոցի է և շարունակ դասեր է տալիս մեծամիտ անգլիացիներին ոչ միայն այն բանի վերաբերմամբ, թէ որպէս պէտք է կրթւել, այլ նաև՝ թէ որպէս պէտք է վարվել հակառակորդի մեծանոցութեանը դիմող թշնամու հետ:

«Times»-ի յատուկ թղթակիցը հեռագրում է Մոզկէ-Բիվերից, թէ Նախորդապետ անգլիական բանակն է վերադարձել գլխաւորական բերդից մայր Բէրլինը, որ Մազբեթօֆուէին մօտ տեղի ունեցած կռուի ժամանակ գերի էր առնված բռններից այն պատճառով, որ մօտը ատրանակ էր ունեցել: Համոզվելով, որ Բէրլինը սպայ չէ, այլ բժիշկ՝ բռններն արձակել են նրան:

Այդ բժիշկ ասելով՝ բրիտանացի գերի առնված վերաւորականները տեղաւորված են հիւանդանոցներում և գերազանց հոգաւորով լին են վայելում բռնների կողմից, որոնք անգլիացիների հետ վարվում են վերին աստիճանի քաղաքականութեամբ: Նախորդապետի քաղաքագլուխ Վան-Գեբըները ուղարկեց լորդ Մաուլինին մի նամակ, որով նա յայտ է յայտարարում, թէ մայր Բէրլինը դժբախտ կալանաւորումը անգլիացիներին դժուարություններ պատճառած չի լինի՝ պատեւրազից յետոյ վերաւորականների մասին հոգալիս:

Բայց բռնների մեծանոցութեան աւելի լաւ ապացոյց կարող են համարվել հետեւալ հետաքրքրական մանրամասնությունները: Ալիստոն Զեօրչիլլը փախուստի մասին Նոյեմբերի 28-ին (գեկտեմբերի 10-ին) Զեօրչիլլը ուղարկում է մի նամակ գեներալ Փուբլէրին, որի մէջ յայտնում է, թէ լինելով լրագրի թղթակից՝ նա չէ ժամանակել պատերազմին և այս պատճառով խընդրում է ազատ թողնել իրան: Գեներալ Փուբլէրը պատասխանում է Զեօրչիլլին նամակին, թէ նա գերի է առնված ոչ միայն այն պատճառով, որ մասնակցել է պատերազմին, այլ նաև, ինչպէս պատմում են Նաուալի լրագիրները, նրա քաղաքական շնորհի միայն անգլիացիներին աջողվել է ազատել իրանց դրահապատ գիացքի մնացորդները: Բռնների զօրքերի գլխաւոր հրամանատարն աւելացնում է, թէ նա անձամբ չէ ձանաչում պ. Զեօրչիլլին, բայց հաւատ է ընծայում նրա աշխու խօսքին, թէ նա չէ մասնակցել պատերազմին, ուստի և հրաման է տալիս արձակել նրան: Բայց այդ պատասխանը ոչ ստացվեց: Երկուդ Պիւրելով, թէ նա բացասական կը լինի՝ Զեօրչիլլը նոյեմբերի 30-ին փախուց, թողնելով մի նամակ, որով նա շնորհակալություն է յայտնում Տրանսիլանիան կառավարութեանը այն խնամքի համար, որ նա տեսել է բռններից իր գերությունները: Կարծում էին, թէ Զեօրչիլլը ուղևորվել է դեպի հիւսիս, Ռոզեդա, բայց երևում է, որ նա ընտրել է Լօրէնցո-Մարկեզի ճանապարհը, ուր և աջողութեամբ հասել է: Այս լուրը Լօնդօնի կրթութեամբ ընդունվել է մեծ ոգևորութեամբ:

